

тия чети, ще се нахвърлят върху мирната българска рая, та ще я изколят, ограбят, ще опожарат селата и градовете. Затова те искали по-рано да видят, дали Русия и Сърбия ще дойдат на помощ. С такива убеждения българи особено се групирани около сдружението „Добродетелна дружина“, в чийто редове влизали най-богатите българи, които се стремели към политически съюз с Русия и Сърбия. Тия българи също искали освобождението на България и давали пари на хайдутите, но били убедени, че без Русия народа не може да се освободи. За това те често посещавали руския консул в Букурещ и искали упътвания от него. Русия съветвала българите да се спогодят със сърбите. Подкачили се за тая цел преговори и през март 1867 г. се свикал в Букурещ **събор**, на който присъствували до 80 души, представители от Русе, Шумен, Сливен, Свищов, Одеса, Галац и други градове. Събора обсъдил предложението на сърбите за съюз между двата народа и решил:

1) Между българите и сърбите се свързва братско съединение за образуване на едно общо **югославянско царство**.

р) Югославянското царство се съставя от Сърбия и България, която обнема земите Мизия, Тракия и Македония.

3) Двата народа ще имат автономно управление с едно общо народно събрание и министерски съвет с министри от двата народа.

Съборът избрал комисия да иде в Бялград и да поднесе това негово решение. В това време